

DE NIEUWE TONZENTKRANT

Verschijnt tweemaandelijks (6/jaar)
jaargang 1 nr. 5 juni/juli '93
Afgiftekantoor Kampenhout
V.U. Pieter Stroobants
Langestraat 107 3190 Boortmeerbeek

D
e
N
i
e
u
w
e
T
o
n
z
e
n
t
k
r
a
n
t

k-rant

Colofon

de Nieuwe Tonzentkrant

tijdschrift van jeugdhuis Tonzent v.z.w.,
Hutstraat 22, 1910 Kampenhout
Nr. 4 (juni & juli 1993)
Verschijnt tweemaandelijks (6/jaar)

Redactie

Wederik De Meersman
Bert Verstraeten
Reinhart Croon

Cover

Ilse Vanderbeken en Griet Sinnaeve

Lay-out

Reinhart Croon op Mac

Losse medewerking:

Joachim Van Wing
Yannick Lams
Gunter Hauspie
Willy Goolaerts

Hoofdredactie

Pieter Stroobants

Inhoud

3 Voorwoord	10 What's going on in Tonzent?
4 "Passages uit het dagelijkse leven"	11 (idem)
5 "Soms vraagt 'n mens zich af..."	12 "Het Harley-gevoel"
6 Recht op antwoord	13 (idem)
7 (idem)	14 Willy
8 Column: "Gedachten"	
9 (idem)	

Voorwoord

door Bert Verstraeten,
voorzitter.

In ons openingswoord van de vorige TONZENT-krant beloofden wij jullie een nieuwe lay-out en een blik op de activiteitenkalender van de JEUGDVEERTIENDAAGSE in augustus. Onze eerste belofte nagekomen zijnde, onthullen wij hier in avant-première de JEUGDVEERTIENDAAGSE van 1993.

Van 6 tot en met 22 augustus valt er in TONZENT heel wat te beleven. Het grootste deel van deze activiteiten is reeds geboekt in onze agenda. Op vrijdag 6 augustus beginnen we de JEUGD-

VEERTIENDAAGSE traditiegetrouw met een GRATIS FUIF met GRATIS VAT. Naar goede TONZENT-gewoonte wordt er ook gratis frisdrank geschonken! Op vrijdag 13 augustus tarten de winnaars van de preselecties het noodlot in de finale van onze rockwedstrijd "Tonzent Top Of The Rocks". En op zaterdag 21 augustus (noteer die datum alvast) komen THE ROMANS uw favoriete jeugdhuishits platspelen. Dit jong Belgisch talent heeft zopas een nieuwe CD opgenomen, waaruit het schitterende "Fire-brigade" als single gepuurd werd. Ze maakten reeds hun opwachting in de Super 50 van VTM en binnenkort mogen we ze bovenaan alle hitlijsten verwachten. Als support-act voor THE ROMANS programmeerden wij COLOURED SCREEN TEST, een jeugdig bandje dat op plaatselijke festivals zijn beloften reeds meer dan waar gemaakt heeft. Deze ijzersterke tandem van THE ROMANS en COLOURED SCREEN TEST kan aan geen enkele rock-fanaat voorbij gaan. Op 21 augustus moet je in TONZENT wezen.

Daarmee is onze JEUGDVEERTIENDAAGSE nog lang niet gedaan. Maar alle activiteiten kunnen onmogelijk op deze bladzijde vermeld worden. Natuurlijk kan er nog gerekend worden op een DROPPING (in de pop-poll 92 verkozen tot beste activiteit van het jaar), VROUWENVOETBAL, een CABARET-avond, een uitstapje naar zee, een filmvoorstelling enz. Helemaal nieuw dit jaar is de KARAOKE-avond, op verzoek van vele leden die in TONZENT graag hun hilarische interpretaties van de pop-klassiekers zouden willen weggeven. Ambiance lijkt ons nog een vrij gematigde term om KARAOKE in TONZENT te omschrijven. Ook een heuse KWISTAX-RACE behoort tot de mogelijkheden!

Eindigen doen we, zoals bekend, in schoonheid. En dit jaar betekent schoonheid een feestelijke BARBECUE in één van onze tuinen op zondag 22 augustus. Mogen wij jullie nog veel succes toewensen met de examens en er dan met z'n allen een bijzonder geslaagde JEUGDVEERTIENDAAGSE van maken.

KORTVERHAAL

Passages uit het dagelijkse leven

door "uw Slagader & Inquisiteur", Tonzent-kernlid.

In het park op een bankje. Om even voor twaalf zat een jongen van mijn leeftijd te genieten van een rokend projectiel nicotine, omwonden door strook snelbrandend papier. Hij zat rustig te zitten, wat te dromen en te denken. Maar aangezien hij nog niet alleen woonde had hij dus geen zorgen als hypotheekrenten, werkvergoedingen, liefdesaffaires en andere secundaire aangelegenheden. Nee, niets viel hem op, hij zat zomaar wat te dromen. Waarschijnlijk ook wat te denken aan die Franse boekbespreking die tegen donderdag af moet zijn. In de omgeving viel hem nix op. Hij sloot de ogen, zoog een teug naar binnen, ging wat meer onderuit en genoot van een warme lentezon die in de lente zo frequent aanwezig is.

Hoedanook, plotseling zat hij in de schaduw. De zon verdween achter iets wat nog moeilijker als een wolkendek te definiëren bleek. Een man van middelgrote gestalte, ietwat vijftig jaar, versperde de middagstraaltjes (die na acht minuten suizen eindelijk de aarde hadden bereikt). Hoofdschuddend met denigrerende blik stond die ouwe vent de jeugd te aanschouwen (met de gedachte van 'de jeugd van tegenwoordig').

'Ervaaft u een storend element in uw nabije omgeving, meneer?' vroeg de jongen die de pointe miste.

'Ik vind het een schande dat de jeugd zich met die rotsigaretten verloedert,' antwoordde de man. Nu werd duidelijk dat het hier om een uitgemergeld type van man ging, iemand die al jaren geleefd had.

'Wel, eh, het spijt me dat ik uw leefmilieu verontreinig maar zou u uit mijn zon willen gaan, ik ben aan 't bruinen, in de mate van het mogelijke althans. En ten tweede, ik geniet graag wat alleener van een sigaret,' zei de jongen.

De man die onwaarschijnlijk imposant scheen te kunnen fronsen, deed dit ook en liet verstaan dat hij, als ouder man, zulke verwaande uitspraken niet duldde. Dit deed hij ook onder de verbale vorm van 'Hé jongen, zulke verwaande uitspraken duld ik niet!'

De jongen die oorspronkelijk ongestoord genoot van zijn meer dan driehonderd schadelijke gassen (waarvan er tot nog toe slechts een goeie honder geanalyseerd zijn), bevond zich nu in een wat oncomfortabele, met momenten gaande zelfs tot een ongemakkelijke, positie en bracht een repliek uit met de woorden 'Ach man, rot toch op!'

'Daar ben ik al mee bezig, ik heb drie weken geleden vernomen dat longkanker mij in een terminale situatie heeft geplaatst,' zei de toch wel merkwaardige en vanaf nu bewonderenswaardige man.

Uw slagader.

KORTVERHAAL

Soms vraagt een mens zich af...

door *Loosestrife Kinnebrook*, Tonzent-kernlid.

Ik bel aan bij een viertal studentinnen, overal 2 maal lang (— —). Drie komen, ze doen gelijktijdig open. "Ik had mezelf buitengesloten." Dat wisten ze al, te zien aan hun gezichten. Ik sluit de deur (voorzichtig, want

anders rammelen de ruiten) en stap luid naar mijn kamer. Zij staat in de deuropening, de twee anderen loeren.

"Ja, kijk maar es." Ik heb de grootste kamer, proper geschuurd parket, vers geschilderde muren en dat wekt wel enige nieuwsgierigheid bij mijn huisgenoten. Eenmaal binnen valt de sfeer van vertrouwen me nog meer op. Iedereen gedraagt zich alsof dit de gemeenschappelijke ruimte is (die er niet is). De twee studentinnen zitten op mijn bed en zijn druk aan het praten over paard(t)jes en veulentjes. Er is nu ook een jongen in de kamer (een vriend van één van de aanwezigen waarschijnlijk, ik ben hier de enige jongen op kot). Vraag me niet vanwaar hij zo ineens komt, vraag me niet teveel. Ondertussen maak ik kennis met Haar, we praten over de andere studentinnen, de jongen luistert.

"Ja, mijn jongste broer zit op de tussenverdieping (kan niet; ik ben hier de enige MAN) en mijn minder jongste broer..."

"Dieda altijd shit zegt?"

"Zou kunnen, die zit dus in de kamer naast de badkamer (kan niet; naast de badkamer is geen kamer. Ik bedoel misschien de kamer naast het toilet, maar dat is de badkamer.)"

We gaan zitten, op de grond, zij, hij, ik, maar in de andere volgorde (ik, zij, hij). Ik weet niet wat we doen, naar de radiator staren zeker. Ik leun achterover op gestrekte armen. De rechterarm iets meer naar rechts dan de linker naar links (nee, niet onbewust). Zij legt haar hoofd waar mijn schouder overgaat in arm. De jongen verdwijnt / De jongen blijft zitten maar ik zie hem niet meer. En net nu het lief kon gaan worden...

Ze was perfect, gelukkig herinner ik mij haar niet meer.

Recht op antwoord

Misverstanden zullen er wel altijd bestaan en niemand zal ooit alles weten -en zeker niet begrijpen- van wat lentekriebels in ons jeugdhuis zoal te weeg kunnen brengen, maar toch verplichten enkele zaken mij via dit medium één en ander te verduidelijken.

Ik doel op een aantal ongefundeerde speculaties rond een genootschap waarvan ik door de leden, waarbij het mij trouwens stoort dat zij ook persoonlijk bloot gesteld worden aan pogingen om op subtiële wijze in discrediet gebracht te worden, tot voorzitter, met een door omstandigheden onbepaalde ad interim-bevoegdheid, ben aangeduid. Twee artikels, in dit periodiek gepubliceerd, gaven hiertoe aanleiding.¹

De gewraakte passage in het artikel van de illustere auteur Vena is de tweede paragraaf: [...] *wat erger is, als hun (= "de mannen") wederhelft hen nog niet vergezeld (of omgekeerd), stichten ze een of ander clubje, waarin ze hun 'geen meisje-geen geld-geen succes-frustratie' in nachtelijke ecologische uitstapjes kunnen uitschreeuwen.* Boodschap goed ontvangen, beste Vena, alleen, u zou beter uw pen niet meer ter hand nemen wanneer u zich over zaken wenst uit te laten waarvoor u zich de moeite niet getroost hebt om voorbereidend, laat staan diepgaand, onderzoek te doen. Dat de situatie die u beschrijft erg is, betwist ook ik niet. Dat u de goe gemeente echter hebt willen laten geloven dat zulke situatie aan de basis van ons genootschap zou liggen, getuigt echter van minder goede smaak. Inderdaad een wederhelft vergezelt ons (nog) niet, inderdaad wij ontmoeten elkaar op geregelde tijdstippen (u wenst dit als één of ander clubje stichten te omschrijven). Deze ontmoetingen kennen, volgens u, hun voedingsbodem in het niet beschikken over een meisje. Waarschijnlijk heeft het feit dat leden gevraagd worden geen al te innige relationele band te hebben met personen van welke sexe ook, bij u wat verwarrend gewerkt. Aangezien niemand gedwongen wordt een engagement bij ons genootschap aan te gaan, is geen partner hebben een keuze waar elk van de leden vrij en zonder de minste druk voor gekozen heeft.

Met het tweede deel van uw omschrijving, i.c. geen geld, begint u mijn lachspieren al lichtjes uit te dagen. Elk menspersoon dat door onze schepper voorzien is van twee handen, liefst een links en een rechts en als het even kan ook nog aan de juiste kant, moet in staat geacht worden voldoende geld te kunnen verdienen om -in het luilekkerland waar wij toch leven- een financieel vrij zorgeloos bestaan te leiden. Zolang de eisen natuurlijk binnen de perken blijven. Wat wij bijgevolg ook doen.²

Vervolgens: geen succes. De lachspieren houden het niet meer. Succes of het gebrek eraan wordt bepaald door de mening van anderen over uzelf. Met andere

door *Gunter Hauspie*, Tonzentlid
en voorzitter *ad interim* van de Orde van *Vlan*.

woorden, mensen die zich optrekken aan de aanwezigheid of afknappen door de afwezigheid van succes, in welke vorm ook, maken hun geluk afhankelijk van anderen. Geluk maak je niet afhankelijk van anderen.

Dat dit alles leidt tot frustratie wil ik graag geloven. Enkel is het dus niet van toepassing op onze leden. Dat een frustratie trouwens zou kunnen verholpen worden door ze uit te schreeuwen, is ook niet waar. Zoiets is geen frustratie, maar een zegen. Verder bent u blijkbaar zo goed op de hoogte van door ons ondernomen nachtelijke uitstapjes. Meer nog, u meent er een ecologisch aspect in te herkennen. Misschien is het mij ontgaan, maar de eerste keer moet nog komen dat ik één van onze leden, gewapend met natuurgids en nachtkijker, betrap op het ter plaatse aanleggen van herbariums, het registreren van de nachtroep van de bedreigde *noordcontinentale boomschorskever*, of het rondzeulen met vuilniszak en milieubox om niet-natuurlijk afbreekbaar afval te sorteren.

En dan de wistje-darjes van onze vriend Ossip. De arme man meent succes te kunnen oogsten door uit te schreeuwen dat Gunter H. momenteel voorzitter is van een *obscur mannenclubje*. Als je hiervan reeds op de hoogte was, kon je er zelfs 4 (*viert*) punten mee verdienen. Geld jammer genoeg nog niet. Of iets al dan niet obscur is, laat ik aan ieders oordeel over. Ons genootschap echter een *mannenclubje* noemen, verplicht mij andermaal in te grijpen. Toevallig behoren op dit moment al onze leden inderdaad tot het sterke geslacht. Dit is echter niet het criterium dat ons samenbrengt. Niets sluit het lidmaatschap van een lid van het zwakke geslacht uit. Zoals onze goede herder en bisschop Jan De Bie reeds zei: "*Het is niet omdat de twaalf apostelen toevallig allemaal mannen waren dat de vrouw binnen het kerklichaam uit alle belangrijke functies moet geweerd worden.*"³ De strijd van bisschop Jan is ook de onze. Het zwakke geslacht moet ook haar inbreng hebben. We moeten alleen leren aanvaarden dat het blijkbaar altijd en overal wat achterop hinkt. Dus, dames ik richt mij nu persoonlijk tot jullie, jullie kandidatuur zal even correct en eerlijk als deze van een mannelijke collega overwogen worden.

Wie het schoentje past, trekke het dus aan. De rest wens ik een goed lief, veel geld en nog meer succes toe. In de verwachting dat met dit schrijven een einde gesteld is aan de stroom verdachtmakingen en in de hoop dat duidelijk geworden is dat men met dit onderwerp niet zo lichtzinnig omspringt als sommigen menen te mogen doen, tekenen wij met de meeste hoogachting,

Gunter H.
voorzitter ad interim

³ Stelling verdedigd door de bisschop op zaterdag 3 april 1993 tijdens *Prutaufé* met bisschop Jan de Bie + *suif* in JH Tonzent te Kampenhout.

G e d a

Zesnellen door mijn hoofd. Gedachten. Meestal banale, gelukkig. Anders zouden we de briljante niet herkennen. Ik bedoel: gitaristen als Pieter Stroobants helpen ons de Johnny Marrs en Jimi Hendrixen van deze wereld naar waarde te schatten.

Vandaag behaagt het mijn gedachten om even stil te staan bij een klein, onbenullig en dus razend interessant fenomeen. We hebben natuurlijk grote fenomenen als daar zijn Big Bang, komeet van Halley, De Daders en De Figuur Van Jezus Christus, maar daar zijn al de nodige bibliotheken over volgeschreven. *Neen*, lijkt mijn geest te denken, *wie het kleine niet eert is het grote bijgod niet weerd* en vandaag wijdt hij zich volledig aan een *strictly-Tonzent-phenomena*.

Niet dat ik hier ga beginnen roddelen. Verre van. Slechts enkele dingetjes aantoesen, hooguit een ballonnetje oplaten. Het mini-fenomeen betreft de kledij van een selecte groep meisjes. Of het nu Elke al dan niet Ilse is die aan de basis ligt van deze bescheiden rage, weet ik niet, maar de succesrijke navolging liegt er niet om. Ik heb het natuurlijk op die allesverhullende, slonzige, meterslange rokken die deze meisjes samen met hun epigonen plegen te dragen. Dit onbetwistbare mode-statement roept bij mij onwillekeurig vragen op, samen te vatten in deze ene: *"Waarom in jesusnaam?"*

Enkele mogelijke antwoorden:

- "Wij hebben lelijke knieën."
- "Wij dragen ze in het kader van een cultureel uitwisselingsproject met de Zwartvoet-indianen. Dit is de zgn. wigwam-look."
- "Wij zijn Dolgedraaide Dima's."
- "In een poging de mannelijke libido's af te zuakken zodat we tenminste een kouwe choco kunnen bestellen zonder aan te klampen te worden door wildvreemd tuig."
- "Omdat we seffens gaan trouwen."
- "Omdat we het mooi vinden." (Erg onwaarschijnlijk.)
- "Omdat het een familietraditie is."
- "Omdat de behandeling van ons beenhaar met zuurstofwater een gifgroene afloop gekend heeft."
- "Omdat we hier zometeen de polka gaan dansen."

c h t e n

door *Enrico R.N. Horta*, Tonzent-kernlid en
-communicatieverantwoordelijke.

Zelfs overtuigde meisjes zoals Cindy, die zich voordien toch duidelijk *décolleté*- en netkousgewijs liet gelden, lijken nu bekeerd tot deze *Herboren Bernadette Aanbidsters*-sekte, die vastbesloten lijkt om het vuur in alle jongensblikken voorgoed te doven. Hamvraag luidt nu: *aan wie hebben wij dit te danken?* Ik kèn Elke, 't is een goed kind, dus is het gegarandeerd die Ilse die het 'm weer geflikt heeft. Wát we ooit misdaan hebben mag joost weten, maar haar wraak is des te ongenadiger. 't Is nu al twee maanden warm geweest, maar we hebben zelfs nog niet één blote enkel mogen bewonderen in gans Tonzent. De gevolgen blijven niet uit: Piet drinkt geen bier meer maar *Palm*, de kaartverkoop voor optredens is beneden alle peil en de keuken is in geen jaar meer afgebrand geweest. Als er dan toch eens door een gelukkig misverstand een (bijzonder) kortgerokte blondine binnenschrijdt, hòòrt men de knikkers uit de oogkassen vallen en Piet zich verslikken in zijn *Brabants Trekpaard*. Gelukkig bleef onze voorzitter kalm (zònder Palm) en overschouwde hij rustig de situatie. Van boven tot onder.

What's going on in townzent?

3 APRIL 1993 Praatcafé met bisschop Jan De Bie + fuif

De Kerk maakt — zoals u allen wel weet — al enige jaren een magere tijd door, de zondagsmissen lokken nog minder volk dan een optreden van *De Daders*, de pastoors worden oud en hun vervangers zijn ver te zoeken.

De Kerk moet dus naar buiten, naar de mensen toe om het tij te doen keren, om zichzelf te verkopen en te vernieuwen. Hierbij heeft men vooral veel aandacht voor de jongeren.

In het kader van deze beleidsfilosofie werd bisschop Jan De Bie door de *Jeugdpastorale* van de dekenij Erps-Kwerps uitgenodigd voor een praatcafé in Jh TONZENT.

De avond werd ingezet door vier moedige jongelui en de bisschop zelf die iets kwamen vertellen over hun interesses en welke impact het geloof hierop had. Bij de bisschop was die impact uiteraard het grootst.

Na deze bijwijlen grappige start kon men in groepjes schriftelijk vragen stellen aan bisschop Jan. De traditionele vraagstukken i.v.m. voorbehoedsmiddelen en AIDS, de vrouw in de Kerk en het celibaat kwamen ook hier veelvuldig aan bod. Bisschop Jan gaf nu eens een 'progressieve' repliek — i.v.m. voorbehoedsmiddelen en AIDS — dan weer kwam hij met een 'conservatief' antwoord voor de dag — wat betreft het celibaat en de rol van de vrouw in de kerk. Nadien vond er nog een afsluitende zaaldiscussie plaats.

Op de hieropvolgende fuif bleken de alcoholwasems en de opwindende muziek alle vroomheidsextrases uit onze zielen te hebben verjaagd. Een leerrijke avond!

10 APRIL 1993 Optreden van *Düzend Lentes*

Düzend Lentes kan terecht beschouwd worden als één van de beste 'kleine' groepen die de laatste 2 à 3 jaar het TONZENT-podium hebben beklommen. Ondanks het vrij ontoegankelijke genre — jazz-rock — was de hele zaal onder de indruk van de acrobatische vingeroefeningen van de bassist en de prachtig in elkaar gestoken songs. Een vol uur lang werden we getraakteerd op muzikale hoogstandjes, steeds gevolgd door een verdiend applaus. '*Aliens On Your Girlfriend*' op single. Nu!

17 APRIL 1993 TONZENTs *Top of the Rocks* — preselectie II

Deze tweede preselectie was geen al te groot succes.

door *Pieter Stroobants*, Tonzent-kernlid en hoofdredacteur van
De Nieuwe Tonzentkrant

Van de 5 geselecteerde groepen kwamen er amper 2 opdagen, nl. *Deadly Serious* en *The Freins*, van de 3 anderen had enkel *Groggy's Crawl* ons verwittigd dat zij niet konden komen, naar de redenen van de groepen *Rufk* (of *Rusk?*) en *Justice* hadden we het raden.

Deadly Serious mocht dan als eerste het podium betreden. Zij bezaten een stel hele goeie muzikanten waaronder een geheel uit BOSS-effectenpedalen opgetrokken gitarist en een goede zanger. Helaas speelde *Deadly Serious* haast enkel maar covers. Aangezien deze rockwedstrijd geen ordinaire *soundmix-show* of een talentenjacht voor balorkesten is, werden zij door de jury uitgeschakeld voor de finale.

De tweede en meteen ook laatste band van de avond was het Antwerpse combo *The Freins*. Deze jongens schenen wel te weten dat een gitaar 6 en een basgitaar 4 snaren heeft en dat een zanger nood heeft aan een micro, maar van hoe erop te spelen of erdoor te zingen hadden ze duidelijk geen kaas gegeten.

Zij hadden hun overwinning uitsluitend te danken aan het feit dat er maar twee groepen waren komen opdagen en dat die andere band zichzelf reeds had uitgeschakeld door enkele covers te spelen.

Voorts totaliseerde de winnaar van deze preselectie zijnde *The Freins*, minder punten dan de laatste van de vorige preselectie zijnde *Zazas*. U ziet, beste Tonzentkrantverslinders, het kan verkeren.

BELANGRIJK! In de finale op 13 augustus (tijdens de J-14-D) treden dus de volgende 4 groepen aan: *The Freins*, *Beertje Colargol & De Bereboot*, *2 Difficult* en onze eigen *The ? Mirrors*.

24 APRIL 1993 Optreden van *The Sands* + fuif

The Sands, halve finalisten van *HUMO's Rock Rally '92* en bezitters van de bescheiden hitsingle "*April and June*" bekoorden ons met een zéér fijn optreden. *The Sands* beschikken namelijk over een handvol fantastische songs waarbij hun bovenvermelde bekende nummer haast in het niets verzong. Ze slaagden er namelijk in al het goede, voortgebracht door fijne groepen als daar zijn *Ride*, *Felt*, *My Bloody Valentine*, *Lush*, *Ultra Vivid Scene*, *House of Love* en anderen te doen samensmelten in schitterende pop- en rocknummers met of zonder *fuzz*.

Jammer genoeg was de opkomst — of beter: de kaartenverkoop — weer aan de lage kant, wat van de daaropvolgende fuif niet kan gezegd worden.

Het Harley-gevoel

Het schijnt zo te zijn dat wij steeds intoleranter worden naar onze medemens toe: geweld tegen asielzoekers neemt schrikbarend toe.

Aangezien ik enkel gewelddadig wordt wanneer er iemand met zijn poten aan mijn bike komt, ongeacht

ras of afkomst, hoef ik mij niet toleranter naar asielzoekers of allochtonen in het algemeen op te stellen. De betrekkelijkheid van mijn huidskleur heb ik reeds ontdekt na de aanschaf van mijn *Harley*. Waren het eerst mijn nagels, nu zijn het ook mijn handen en regelmatig ook delen van mijn kop die mijn afkomst verraden. En voor de slechtzienenden: de walm van mijn huiskamer aftershave (20 W 50 Mobil) hangt als mijn rootsgeur om mij heen. Nee, wij bikers zijn de slechtsten niet.

Toch valt er wat aan mijn houding naar de medemens toe te verbeteren: met vele andere bikers valt er bij mij een lichte antipathie te bespeuren naar mijn medemens de *Yup*, niet de *Yup* in zijn of haar algemeenheid, maar de *Yup* op een tweewielig motorvoertuig met een grotere cilinderinhoud dan 50 cc. Wij worden nu steeds vaker geconfronteerd met de *Jean-Pauls*, *Willems* en *Alexanders* en zelfs met *Claudiaatjes* en *Anneliesjes* op de motor. Plotsklaps vinden zij het nodig om hun vette verzorgde kontjes van hun op de manège gestalde warme *1 PK strontzak* (kooznaam voor paard) te verplaatsen naar de *buddysit* van een motor.

En als ze dan nog zouden kiezen voor een bedrijfszekere, door *Tupperware* gesponsorde *Japse bike*, oké. Nee, het moet zo nodig een *Harley* zijn. In de winkel vragen ze: "Wat moet die *Harley Davidson* kosten? Ach, geef er dan maar twee, liefst in dezelfde kleur. O ja, kun je ze thuis bezorgen, wij nemen namelijk nog lessen!" Daar word ik nou baldadig van!

Jarenlang hebben *Elisabetjes* en hun zusjes ons met de nek aangekeken, nooit enige aandacht gehad voor onze bikes, ons uitgelachen voor *Hells Angels*, nooit eens de moeite genomen om onze *tattoos* te bekijken en een wijde boog gemaakt om iemand in *bikers-outfit*. Toch hebben we daar niet onder geleden. Zij hun golfclub, wij onze motorclub, zij hun aandelen, wij onze onderdelen, zij hun hockeystick, wij onze motorkick. Maar daar waar hun kakwereld voor ons onbereikbaar bleef, hebben zij masaal besloten ons wereldje in te palmen. En het blijkt ze nog te lukken ook.

door *Lone Wolf*, Tonzentlid en Harley-rijder.

Overall ontstaan nu ook Harleyboetiekjes, met Harleylaarsjes (9 zakken) en Harleyjackjes met het embleem in een siliconen reliëfdruk op de rug (25 zakken)!¹ Ook niet van echt te onderscheiden tattoos, met aceton te verwijderen. *Jojo's* zijn het! Waarom kunnen ze niet tevreden zijn met hun rode cabrioetje of hun 190-tje? Waarom niet gewoon tevreden met wat siliconen vanvoren in plaats van op de rug? Maar ja, wij leven in een vrij land, waar blank en zwart, Harley's en gewone motorfietsen in vrede naast elkaar kunnen leven. Waarom dan ook niet leven met yuppies op de bike? Ik zal dus maar toleranter worden naar de Harley-yup toe. Géén tips meer dat er suiker in de tank moet, geen middelvinger meer omhoog, niet meer lachen als ze trots vertellen dat ze geheel alleen de *bougies* hebben vervangen. Nee, vrienden worden het! Mede-bikers, die het *Harleygevoel* willen ervaren, die hun windjes willen vervangen door scheten en hun oprispingen door gezonde boeren!

---

¹ 1 zak = 1000 frank, nvdr

Willy

De liefdeswind

Jij daar mijn liefste
zeilschip.

Sterk en vol trots,
maar stil in het
kille water.

O ja zeg,
ik de warme
liefdeswind
laat me toch
je teere zeilen
strelen.

Neem de liefde in
je zeilen mee,
laat je bewegen
over de warme
golven van
mijn liefde.

WILLY GOOLAERTS
uit: *Gedichten van en voor hen
die nog niet...* (1990)

Jeugdhuis **TONZENT** v.z.w.
Hutstraat 22 Kampenhout

Openingsuren :

woensdag : 19 u. ~ 23 u.

vrijdag : 19 u. ~ 1 u.

zaterdag : 19 u. ~ 1 u.

zondag : 17 u. ~ 23 u.

stripbib.

zondagvoormiddag / 9.30 u. 11.30 u.

